

אל הכבוד הרעים - כמו שנאמר
(איוב כו) ורעם גבורותיו מי יתבונן. זה
צד שבא מגבורה ויוצא ממנו.
דבר אחר אל הכבוד הרעים - זה
הימין שיוצאת ממנו שמאל. ה'
על מים רבים - ה' זה חכמה
עליונה שנקראת יו"ד. על מים
רבים - על אותו עמק נסתר
שיוצא ממנו, כמו שנאמר (תהלים
עז) ושכילך במים רבים.

רבי שמעון פרש את המחלקת
ואמר, פתח הפסוק ואמר כתוב
(שמות כה) לעמת המסגרת תהיין
הטבעת [לכתים לבדים. מי
אותה מסגרת? זהו מקום סגור
שלא פתוח חוץ מאשר בשביל
דקיק אחד שנודע בגניזות אצלו,
ובגללו התמלא ורשם שערים
להדליק נרות. ובגלל שהוא מקום
גנוז ונסתר, נקרא מסגרת, וזהו
העולם הבא. ואותו העולם הבא
נקרא מסגרת.

תהיין הטבעת - אלו טבעות
עליונות שנאחזו זו בזו, מים
מרוח, ורוח מאש, ואש ממים.
כלם נאחזו זו בזו ויוצאים זו מזו
בטבעות הללו, וכלם מסתכלים
לאותה מסגרת, שבה נאחזו לאותו
אור עליון להשקותם ונאחזים בו.
בתים לבדים - הטבעות הללו
הם עליונים, בתים ומקומות
לבדים שהם מרכבות שלמטה,
בגלל שזה בא מצד האש, וזה
מצד המים, וזה מצד הרוח, וכן
כלם, כדי להיות מרפבה לארון.
ועל זה, מי שמתקרב, מתקרב
בבדים הללו ולא במה שלפנים.
לך לך אומרים לנזיר סביב סביב,
לפרם אל תתקרב. פרט לאלו
הראויים לשמש בפנים, להם
נתנה רשות להעלות, לשמש

דלגו. לך לך אמרין נזירא, סחור סחור לכרמא לא תקרב. בר אנון
דאתחזון לשמשא לגו. לון אתיהיב רשותא לאעלאה לשמשא ולקרבא.

אל הכבוד הרעים כמה דאת אמר, (איוב כו)
ורעם גבורותיו מי יתבונן. דא סטרא
דאתיא מן גבורה ונפקא מיניה. דבר אחר
אל הכבוד הרעים דא ימינא דנפקא מיניה
שמאלא. ה' על מים רבים. ה' דא חכמה
עלאה דאקרי יו"ד (עזו דקוריא) על מים רבים
על ההוא עומקא סתימאה דנפיק מיניה כמה
דאת אמר (תהלים עז) ושכילך במים רבים.

רבי שמעון פריש פלוגתא ואמר. פתח
קרא ואמר פתיב, (שמות כה) לעמת
המסגרת תהיין הטבעות [לכתים
לבדים. מאן ההוא מסגרת, דא הוא אתר
סגור דלא פתיחא בר בשביל חד דקיק
דאתיידע בגניזו לגביה. ובגיניה אתמלי
ורשים תרעין לאדלקא בוצינין. ובגין
דאיהו אתר גניזו וסתים אקרי מסגרת ודא
הוא עלמא דאתי. וההוא עלמא דאתי
אתקרי מסגרת.

תהיין הטבעות אלין עזקאן עלאין
דאתאחדן דא בדא מיא מרוחא
ורוחא מאשא ואשא ממיא. פלהון אתאחדן
דא בדא ונפקן דא מן דא בהני (כ"א כהני)
עזקאן, וכלהון מסתכלן לגבי ההוא מסגרת.
דביה מתאחד לההוא נהרא עלאה לאשקאה
לון ואתאחדן ביה.

בתים לבדים. הני עזקאן עלאין אנון בתים
ואתרין לבדים דאנון רתיכין
דלתתא. בגין דדא אתי מסטרא דאשא. ודא
מסטרא דמיא. ודא מסטרא דרוחא וכן
פלהו בגין למהוי רתיכא לארונא. ועל דא
מאן דמקרב יקרב באלין בדים ולא במה
דלגו. לך לך אמרין נזירא, סחור סחור לכרמא לא תקרב. בר אנון
דאתחזון לשמשא לגו. לון אתיהיב רשותא לאעלאה לשמשא ולקרבא.